

НА УДАРНИЙ — ПО-УДАРНОМУ

Коллективи будівельного тресту «Черкасімбуд» мішпромбуду УРСР, спеціалізованих організації монтажспецбуду УРСР, Черкаського хімічного комбінату та проектних інститутів мішімпрому завершили будівництво і достроково здали в експлуатацію третю чергу Черкаського хімкомбінату. Самовіддана праця робітників, інженерів і техніків по виконанню соціалістичних зобов'язань третього, вирішального року п'ятирічки, чітка організація робіт, широка індустріалізація будівництва забезпечили в короткі строки спорудження великого комплексу по виробництву мінеральних добрив. Дострокове введення цього комплексу дасть змогу вже в шостому році виробити додатково для сільського господарства до ста тисяч тонн добрив. До 56-ї річниці Великого Жовтня черкаські хіміки дали слово випустити їх понад план більш як 60 тисяч тонн.

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР, Центральний Комітет Компартії України і Рада Міністрів УРСР гаряче поздоровили будівельників, монтажників і експлуатаційників з визначною трудовою перемогою і висловили тверду впевненість у тому, що колективи підприємств і будов промисловості мінеральних добрив докладуть усіх сил, знань і досвіду для успішного виконання завдань 1973 року і дев'ятої п'ятирічки по будівництву і введенню в дію виробничих потужностей.

(РАТАУ).

Рік видання XIV
№ 126 (1762)

ВІВТОРОК, 23 жовтня 1973 року

Ціна 2 коп.

ПЕРЕМОЖЦІВ ВІДЗНАЧЕНО

Рада Міністрів Української РСР і Українська Республіканська Рада Професійних Спілок розглянули матеріали про підсумки соціалістичного змагання колективів будівельних, монтажних і спеціалізованих організацій, які споруджують прокатний стан «3600» на Ждановському металургійному заводі «Азовсталь» і успішно виконали план третього кварталу 1973 року, ввели в дію ряд важ-

ливих об'єктів і потужностей комплексу будови.

Перехідний Червоний Прапор Ради Міністрів УРСР і Української Республіканської Ради Професійних Спілок та грошову премію присуджено колективу тресту «Донбасметалургомонтаж» Міністерства монтажних і спеціальних будівельних робіт УРСР.

Відзначено також хорошу роботу колективу тресту «Азовстальбуд» Мі-

ністерства будівництва підприємств важкої індустрії УРСР.

Рада Міністрів Української РСР і Українська Республіканська Рада Професійних Спілок закликають усіх робітників, інженерно-технічних працівників і службовців будівельних, монтажних і спеціалізованих організацій ще ширше розгорнути соціалістичне змагання за дострокове введення в дію прокатного стана «3600» на Ждановському металургійному заводі «Азовсталь» та успішне виконання завдань третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки.

(РАТАУ).

НА ФЕРМАХ — МОЛОДІ ГОСПОДАРИ

Хто залишиться в Аджамці?

Сказати випусникам минулого року мені було про що. Та хвилювала думка — як сказати. Адже я старша від них всього на три роки. Ідучи на випускний вечір, обдумувала кожне слово.

Вони сиділи і уважно слухали. А я, перед тим, як висловити першу фразу, подумала: хто з них лишиться в Аджамці, хто стане тваринником? І згадала своїх однокласників. Де-хто з них поїхав до міста, а потім ті, хто любив сільськогосподарські професії, повернулися. «Професію треба обирати раз і назавжди. Щоб йшов на роботу, як на свято», — з цього почала свою розповідь. І повідала їм, як са-

ма прийшла на відгодівельну ферму, як працювала, навела приклади. Батьки мої на фермі більше двадцяти років. Сама бачила, скільки раніше було ручної роботи. Зараз — і приміщення добротні, і всі трудові процеси механізовані. Працювати стало набагато легше, а через рік — два на фермі відбудуться ще зміни: будуть типові приміщення, до-рогу.

Розповіла їм про своїх подруг. Деякі пішли у тваринництво без покликання, зараз не виконують завдань. Буває інколи, що роздадуть трактористи корми, і більша частина їх лишається біля кормушок.

Концентрати теж інколи ці тваринники роздають абияк, бо не аболівають за справу. Розповіла, побажала обрати випусникам професію за покликанням. Радісно було за них і хотілося годі, щоб через деякий час зустрілися з кимось на фермі, працювати разом. Аж ось і жовтень. А бажання те лишалося бажанням. А як потрібні фермі молоді роботязкі руки! Нинішнього року з моєї групи до м'ясокомбінату відправили 238 голів молодняка. Всі тварини добре вгодовані, вагою понад 300 кілограмів. При плані 600, за підсумками роботи дев'яти місяців добилася 657-грамових середньодобових приростів. Приклад у роботі

В КОЖНОМУ ЕКІПАЖІ — КОМСОМОЛЬЦІ

Чотири агрегати працюють на збиранні буряків у третьому відділку колгоспу імені Мічуріна Голіванівського району. Змагання на осінніх жнивях очолюють комбайнер Д. Я. Штукін і тракторист комсомолец Валентин Поліщук — депутатами районної Ради. Разом з помічником Леонідом Парханчу-

ком, теж комсомольцем, цей екіпаж при нормі 2,3 гектара за зміну збирає з 4—5 гектарів.

Другий сезон успішно трудиться комбайнер Анатолій Білієнко. На інших агрегатах помічниками Валерій Халупенко та Володимир Мостипанюк. Працюють всі комсомольці на агрегатах потоково-пе-

ревалочним методом. Колгоспниці лише очищують корені перед здачею на завод.

Вантажать буряки на автомашини переобладнаним «СК-4», і тут, на перевезенні, відзначаються шофери молоді комуністи Вячеслав Чорнобай та Іван Швець, комсомолец Микола Савчук.

Тепер, коли всі механізатори щоденно вправляються з виконанням норм, на чергу дня серйозно поставили питання про закінчення збирання буряків на всій площі до 20 жовтня.

Л. ПОЛІЩУК.

ВИЩЕ ЗАПЛАНОВАНИХ

Кілька років тому Люба Ульянова закінчила середню школу і почала працювати на тваринницькій фермі. Доглядала групу молодняка великої рогатої худоби, добивалася вище запланованих щодобових приростів від кожної тварини.

Нинішнього року молодому комуністу Л. Ульяновій доручили групу не-

телів, сформовану у березні. Включившись у боротьбу за приз «Молодого комунара», вона зобов'язалася надіти від кожної корови по 3 тис. кілограмів молока. Нині вже наділа по 2731, і у ці осінні дні довела щодобові надой до 16,3 кілограма. У соціалістичному змаганні серед молодих

**ПЕРШІЙ
ТРИТІСЯЧНИЦІ
КІРОВОГРАДСЬКИНИ**

доярку району Люба Ульянова займає друге місце.

В. ВЕРБЕЦЬКИЙ,
наш громадський кореспондент.
Ульяновський буряко-радгосп.

ВЖЕ П'ЯТИ РОКІВ ПРОПАГАНДИСТОМ У СІТЦІ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПОЛІТОСВІТИ ВЧИТЕЛЬКА НІКОЛЬСЬКОЇ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ СВІТЛОВІДСЬКОГО РАЙОНУ Л. Д. ФОМІНА. ПІПІШНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО РСКУ ЛІДІЯ ДМІТРІВНА ВЕДЕ ГУРТОК «ОСНОВИ НАУКОВОГО АТЕІЗМУ».

НА ФОТО: ПРОПАГАНДИСТ Л. Д. ФОМІНА ПОСПІШАЄ НА ЧЕРГОВЕ ЗАНЯТТЯ.
Фото В. КОВПАКА.

беру з молоді відгодівельниці Валентини Шевченко, в якій середньодобові прирости телят 686 грамів — найвищі в тваринництві господарства.

Останнім часом умови утримання худоби змінилися на краще. Зараз ферму очолює молодий спеціаліст, комсомолец, випускник Олександрійського сільськогосподарського технікуму Віталій Маленков. Він багато робить, щоб тваринники виконували свої соціалістичні зобов'язання. Проте інертність подолати важко. Наприклад, довгий час у нас не проводились зоонавчання. Так вже сталося, що голоений зоотехнік захворів, заступник — у відпустці. І, спостерігаючи за тим, як організовано навчання у механізаторів, по-доброму заздиримо.

У тваринників нашого госпо-

дарства всі підстави успішно виконати виробничі плани третього, вирішального року п'ятирічки. Ферми для зимівлі худоби підготували добре, кормів заготовили в достатку. Є 7215 тонн грубих кормів (при плані 5456), 2805 тонн концентрованих кормів, заклали 9620 тонн зеленої маси, заготовляємо бадилля кукурудзи, гичку.

Тож залишається поліпшити утримання худоби, догляд за нею, краще готувати до згодовування корми, вивчати передовий досвід.

А те бажання, що виникло під час виступу перед випускниками школи, — щоб на ферми господарями прийшли юнаки і дівчата — віриться, збудеться.

М. МАЛЕНКО.
Колгосп імені ХХ з'їзду КПРС Кіровоградського району.

КЛИЧУТЬ КОМСОМОЛЬСЬКІ УДАРНИ

ЗАПАМ'ЯТАЙ АДРЕСУ: НИЖНЕКАМСЬК

Нещодавно до нас на всеосяжну ударну комсомольську будову в Нижнекамськ, прибув тисячний загін добровольців із всіх союзних республік. На перших зборах начальника будови, Героя Соціалістичної Праці С. Н. Корольова запитали: «Куди писати нашим кореспондентам, адже гуртожиток не має адреси?». Євген Никифорович відповів: «Днями ми «пропишемо» ваш будинок. Поки що будинки мають лише будівельні номери».

А де ж намети, оздоблені в ро-

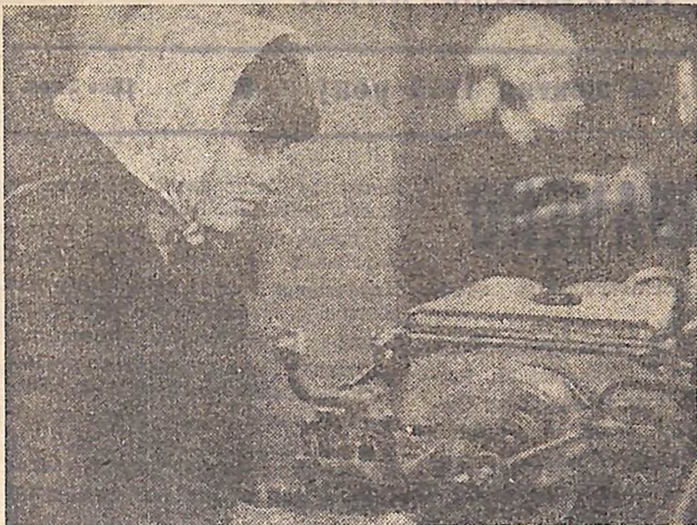
мантичних піснях? — запитаєте ви. Сьогодні вони вже історія грандіозної будови...
 Ось коротка хроніка.
ЖОВТЕНЬ 1961 РОКУ. Почалася розбірка майданчиків під корпуси нафтохімікомбінату. Закладаються перші будинки майбутнього міста.
ТРАВЕНЬ, 1963 РОКУ. Будівельники почали спорудження першої технологічної ланки виробництва синтетичного каучуку — центральної газофракціонуючої установки.
СІЧЕНЬ 1966 РОКУ. Розгор-

таються роботи на другому ступені комплексу — виробництво ізопрену-мономеру.
Листопад 1969 РОКУ. В доповню Нижнекамськ зареєстрований 60-тисячний жителів. У місті відкриті технікум, філіал казанського інституту. Побудований Палац культури.
ЖОВТЕНЬ 1970 РОКУ. Є перший нижнекамський каучук!
ЛІПЕНЬ 1972 РОКУ. Відпочиваємо за графіком, колектив комбінату освоїв проєкту потужність. Країна одержала понад план каучуку та зрідженого

газу на кілька мільйонів карбованців.
 Це лише перші сторінки стрімкої біографії всеосяжної комсомольської...
 На будовах, куди прибуває багато молодих людей, котрі не мають спеціальностей, особливо важливо, щоб новачок у найкращий строк оволодів секретарськими майстерностями, став повноправним членом колективу. Проте на кожній всеосяжній ударній разом з «зеленою» молоддю є й ті, кого ми по праву називаємо гвардією робітничого класу. Як ніде, напевне, на таких будовах швидко росте майстерність, підвищується класність.

Безумовно, заспівуваєм всіх добрих починань тут повинен бути комсомол. Це він повинен добиватися, щоб у кожного новачка був досвідчений наставник — кваліфікований робітник, першодок виробництва. На будові і комбінаті діють вступальні курси, школи передового досвіду. Так, кращий монтажник В. Лукшин виховав у своїй школі за три роки 47 спеціалістів. Багато хто з його поповнення самі інші очолюють колективи.
 Цими днями, в час звітів і виборів, молоді будівельники і хіміки Нижнекамська оцінюють виконання соціалістичних зобов'язань, прийнятих у третьому,

вирішальному, накреслюють нові рубежі ударної праці, присвяченої 50-річчю від Дня Присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна. Підсумки дев'яти місяців добри! Юнаки й дівчата нашої ударної будови з честю виконують слово, дане на Всесоюзних комсомольських зборах в кінці минулого року. Всі об'єкти комбінату і міста будують здалі в строк!
М. БАДРЕТДИНОВ,
 перший секретар Нижнекамського МК ВЛКСМ.
 ТАРСР.

РОБОЧЕ МІСЦЕ ТОКАРЯ ОЛЕКСАНДРИЙСЬКОГО АВТОРЕМОНТНОГО ЗАВОДУ РАУСИ МАКОВЕЦЬКОЇ ЗАВЖДИ В ЗРАЗКОВОМУ ПОРЯДКУ. І ХОЧ КОМСОМОЛКА НА ПІДПРИЄМСТВІ ПРАЦЮЄ ВСЬОГО РІК, ВІД ДОСВІДЧЕНИХ РОБІТНИКІВ НЕ ВІДСТАЄ — ЩОЗМІНИ ПРОЦЕНТ НОРМОВИРОБІТКУ У НЕЇ НЕ НИЖЧІЙ НІС.
 Фото М. ПАЛЬЧІКА.

ЗА ЗАКОНАМИ ДРУЖБИ

Біля пам'ятника Лесі Українці в меморіальному музеї-садибі великої української поетеси в селі Колодяжному на Волині закладено великий розарій. Тисячу кущів троянд привезли з собою і висадили тут посланці Федерації молодіжних організацій Люблінського воєводства Польської Народної Республіки, які приїздили сюди на експертизу на запрошення Волинського обкому ВЛКСМУ. Гості з-за Буга ознайомилися з експозицією музею, побували в місцевому колгоспі, який носить ім'я Лесі Українки, зустрілися з сільською молоддю.
 Дарна дружба зв'язує молодих волинян з польськими ровесниками. Традиційними

стали їх зустрічі, обмін делегаціями, спортивні змагання, спільне проведення культурно-масових заходів. У нинішньому році, наприклад, на Волині побували польські спортсмени, делегація Соціалістичної спілки молоді з Любліна взяла участь у Луцьку в святкуванні Дня радянської молоді. 50 польських харцерів у дні літніх канікул відпочивали разом з волинянськими піонерами в таборі «Супутник», а луцькі школярі побували на відпочинку в Замості. Нещодавно група комсомольських працівників області позурядової ППР, де знайомилася з роботою молодіжних організацій Люблінського воєводства. В найближчі дні, як передбачено планом прикордонних зв'язків української і польської молоді, волинян приймуть делегація працівників та активістів Федерації молодіжних організацій Польщі, які приїдуть вивчати досвід роботи комсомольських організацій області.
 (Кор. ПАТАУ).

ПОЛІТИЧНИЙ САРТ

ОДНА З НАЙГОЛОВНІШИХ СКЛАДОВИХ...

- КРИТЕРІЙ ЕФЕКТИВНОСТІ ЕКОНОМІЧНИХ ЗНАТЬ.
- ПРОБЛЕМА НОМЕР ОДИН — ПІДГОТОВКА ПРОПАГАНДИСТСЬКИХ КАДРІВ.
- ДОСВІД — ЗДОБУТОК УСІХ.

ЕФЕКТИВНІСТЬ, або дієвість — одна з головних проблем пропаганди. Це те мірило, з яким підходимо до оцінки результатів пропагандистської роботи, бо саме тут особливо виразно відображаються усі грані пропагандистського процесу: здобутки, успіхи, недоліки. Засоби, завдяки яким здобувається ефективність пропаганди взагалі, і економічних знань зокрема, надзвичайно різноманітні. Це — вміння налагоджені організаційний бік справи (маю на увазі комплектування гуртків з урахуванням освітнього й вікового рівня), підбір засобів, форм і методів ведення пропаганди, ретельна підготовка пропагандистських кадрів, постійна турбота про підвищення їх майстерності та чимало інших чинників. Питання, досить містке й широке, тому проаналізуємо лише те, що стосується досвіду організації і методики пропаганди економічних знань, набутих Олександрійським міським комітетом комсомолу.

Двадцять п'ять гуртків «Основи економічних знань» працюють нинішнього року на підприємствах міста. З кожним роком збільшується кількість бажаних підвищувати свій професійний і культурний рівень, відшукувати нові й нові можливості застосування своїх знань. Це говорить про те, що сьогодні економічне життя заводу чи шахти не обмежується лише турботою керівництва, інтересів справи вимагають, щоб кожен робітник підходив до виконання завдань з урахуванням економічних вимог. Адже вміння кожного економічно мислити, розуміти, від чого залежить продуктивність праці, як складається собівартість продукції, що впливає на рентабельність тієї чи іншої галузі — не формальний додаток до робітничої професії, а одна з найважливіших складових виробничого процесу.

ПЕРЕКОНАТИ молодого робітника у необхідності збагачуватися економічними знаннями — завдання пропагандиста. Тому особливою увагою надаємо підбору й розстановці пропагандистських кадрів. Немало довелось попрацювати у цьому напрямку нинішнього року, але контингент працівників укомплектовано вдало: серед керівників гуртків і семінарів — керівні господарські працівники, спеціалісти з вищою та незакінченою вищою освітою. Кожен пропагандист — комуніст, переважна більшість має 2—3-річний стаж роботи. Звичайно, вдумливий підбір пропагандистів — значна й важлива частка роботи, проте це лише півсправ. Потрібно їх вчити. Тому питання підвищення пропагандистської майстерності у нас постійно в полі зору. Керівництво навчан-

ням науковими знаннями, конче потрібними для ефективного навчання молоді, здійснює методична рада, що діє при міській комсомолу. До складу ради входять науковці, партійні працівники, спеціалісти народного господарства. Сьогодні вже можемо говорити про вироблення радою власної системи наукової підготовки пропагандистів. Проводяться семінари пропагандистів строго за перспективним планом. До речі, планами передбачено не лише поглиблення знань керівників гуртків, а й здобуття ними методичних навичок. З метою ознайомлення пропагандистів із стилем роботи кращих гуртків проводимо відкриті заняття. Торік свій досвід, успіхи по організації економічного всеобучу молоді демонстрували перед пропагандистами міста комсомольські організації рудоремонтного та електромеханічного заводів. Узагальнення й поширення досвіду стало для нас необхідністю. Відчутну допомогу в цьому напрямку надає і кабінет комсомольської роботи. Методи обміну досвідом використовуємо різні: випуски інформаційного бюлетеня, згадувані вище відкриті заняття, заводську та районну пресу, проведення конференцій, рейдів-перевірок. На кожному семінарі чи конференції обов'язково увагу пропагандистів загострюємо на необхідності встановлення якнайтіснішого зв'язку занять із виробничою діяльністю слухачів. У цьому вбачаємо одну з головних функцій гуртка, оскільки виробляється економічний підхід, виховується почуття господаря.

ДОСВІД показує, чим глибший на підприємстві інтерес до економічних проблем, де навчання проводиться по запропонованій нами системі, там вищі виробничі показники колективу. Так, у комсомольських організаціях електромеханічного заводу, швейної фабрики, брикетної фабрики «Байдаківська», ТЕЦ-1/2 в гуртках «Основи економічних знань» юнаки й дівчата докладно вивчили шляхи підвищення продуктивності праці, обговорили конкретні можливості на окремих операціях під час проведення практичних занять. В результаті — виконання норм виробітку у слухачів підвищилось до 120—130 процентів.

Набуті у гуртках знання допомагають молодим робітникам у роботі. Комсомолець Глушенко, слухач гуртка економічних знань ОЕМЗ, детально розібравшись у питаннях економіки, проаналізувавши всі операції на своєму робочому місці, значно збільшив продуктивність праці за рахунок економії матеріалів та ушліщення робочого часу.

Навчання у гуртках спонукає молодь до раціоналізаторства, винахідництва. Слухачі гуртка «Основи економічних знань» автопідприємства № 10011 Кавунов, Москаленко, Лук'яненко — активні раціоналізатори. Кавунов подав три раціоналізації, з них дві принесли економічний ефект в сумі 600 карбованців. Москаленко та Лук'яненко сконструювали пристрій для реставрації поршневого механізму шеплення ЛАЗ-655 з річною економією 600 карбованців.

Хай поки що невеликі ці суми, але для нас цінний факт активної участі юнаків і дівчат у виробничому процесі, виховання у них почуття відповідальності, усвідомлення того, що вони — господарі свого підприємства.

В. М'ЯСНЯКІН,
 перший секретар Олександрійського

Про велике виховне значення свят, традицій і сучасних обрядів говорилось у редакційній статті нашої газети «Іде син у армію», надрукованої 2 жовтня цього року.

Сьогодні ми пропонуємо статтю члена комісії по пропаганді знань серед молоді обласної організації товариства «Знання» П. Марченка «Свято у твоєму житті». Нею продовжуємо розмову про зміст і форму радянських свят, їх організацію і вплив на виховання підростаючого покоління.

Безумовно, в області є вагомі здобутки у цьому напрямку. І добре було б, аби причетні до них поділились із читачами своїм досвідом. Є і прогалини, а тому хотілось би звернути на них увагу через газету.

ОТЖЕ, ЯКИМ БУТИ СВЯТУ? У ЧОМУ ЙОГО ОСНОВНИЙ ЗМІСТ? ЯК ОРГАНІЗУВАТИ ТОРЖЕСТВО, ЩОБ ВОНО ЗАПАМ'ЯТАЛОСЬ НАДОВГО, А ТО Й НА ВСЕ ЖИТТЯ? ЯК СВЯТКУЄТЕ ВИ, ЯКІ НОВІ ОБРЯДИ І РИТУАЛИ НАБУЛИ ПОШИРЕННЯ?

До розмови запрошуються комсомольські працівники і активісти, культурнійці, всі читачі «Молодого комунара».

СВЯТО В ТВОЄМУ ЖИТТІ

Виробничі колективи багаті на знаменні події. То на одній з діляниць перевиконали план, соціалістичні зобов'язання, то одержано нагороду виставковому, то впроваджено у виробництво нову машину. З приводу радісних подій відбуваються урочисті збори, мітинги, тематичні вечори. Спільне торжество — подія для всього колективу, і одночасно особисте свято для кожного трудівника — він поділяє радість перемоги, у якій, безумовно, і його частка праці.

Разом з тим є і сімейні свята, коли невеликим колом збирається сім'я, рідні, друзі, щоб відзначити дату чи подію. Саме на це торжество у нас часто в колективах не звертають уваги. А йдеться про те, що слід так організувати роботу, щоб не забувати про дні радості кожного окремого трудівника. Коли керівник підприємства, установи, колгоспу, радгоспу, профспілкового або комсомольського активіст поздоровляють його від себе і товаришів по роботі, цей день стає набагато щасливішим.

Хороша традиція уже кілька років як прижилася на кіровоградському заводі «Черна зірка». На відомому місці, біля прохідної, тут встановили стелю «У нас сьогодні ювіляр». Майже щодня на ньому побачити портрет працівника колективу, тепле привітання на його адресу.

У радгоспі «Реконструктор» Долинського району директор радгоспу, секретар парткому, голова робітничого комітету і секретар комітету ВЛКСМУ аважують за обов'язок тепло привітати молодих у день їх одруження, вручити пам'ятний подарунок. Нещодавно усім колективом поздоровили зі шлюбом дочку Світлану Грицавчу і робітника Геннадія Фімова, шанованих молодих людей, вручили їм букети квітів.

Урочисто відбувається вручення комсомольських квитків, паспортів, реєстрація шлюбу, народження дитини у селищі Заваллі Гайворонського району та у селі Хмельовому Мало-Висківського району.

Увага до людини у її радісний день свідчить про високу культуру взаємовідносин між людьми. По-різному можна взяти участь у торжестві, але безумовно має бути щирість і теплота. Надішліть від імені колективу поздоровлення з днем народження, з новосіллям, з нагородою, з весіллям, з народженням дитини тощо, а коли потрібно — нехай завітає додому представник бригади, цеховому, комітету комсомолу. Як приємно, наприклад, матері, коли її сина приходять поздоровити з приїздом у відпустку з армії колишній його колеги по роботі, або дітям, коли їх матір вітають з нагородою, з новим трудовим успіхом.
 У будинку механізаторів колгоспу імені Леніна Знам'янського району в гарно оформлений стелю «З днем народження».

я прочитав: «Шановний тов. Онуфрій С. К. Наш колектив вітає Вас з днем народження! Бажаємо щастя, успіхів у роботі!».

У практиці роботи профспілкових і комсомольських організацій є чимало прикладів чуйного ставлення до кожної людини. Вшановуючи працівників, відзначаючи ті чи інші дати у житті кожного члена колективу, ми робимо дві великі справи. Перше: підносимо настрій людині, на що справедливо заслуговують радянські трудівники. Друге: маємо ще одну нагоду для виховної роботи. Бо ніколи і ніде так не розкривається людина душою, не боїться її найтоншої струни, як у хвилини урочистості.

Сповнити сімейні свята громадським змістом — це внести у нього здорове, культурне зерно, спрямувати його у виховне русло, поставити заслін нездоровим звичкам. Факти вказують, що там, де ми залишаємось збоку, нагоду намагаються використати для своїх цілей небажані елементи, зокрема церковники.

На кожному підприємстві, будові, у колгоспі, радгоспі, в установі у нас є всі можливості повсякденно турбуватись про кожного члена колективу, бути уважним до особистих подій у його житті. Ми не можемо ні на хвилину забувати про те, що чуйність і людяність — невід'ємні риси радянських людей.

П. МАРЧЕНКО,
 член комісії по пропаганді знань серед молоді обласної організації товариства «Знан-

ХЛІБОРОБАМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

НА КАРТИНАХ — ГЕРОІ ПОЛІВ

Десятки живописних полотен, графічних робіт, акварелей, виставлених у Палаці культури Миколаївського суднобудівного заводу, відображають красу й багатство полів Миколаївщини, оспівують працю механізаторів, рільників, тваринників. Тут розгорнуто художню виставку, присвячену сільським трудівникам. Виставка побудує в усіх районах області.

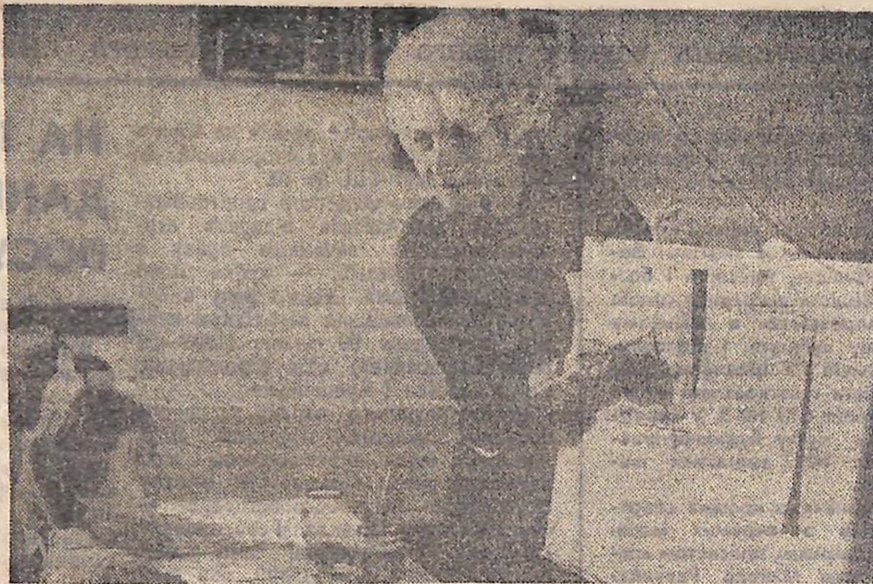
ФАДЕЄВСЬКІ ЧИТАННЯ

У Ворошиловграді почалися традиційні фадеевські читання. В них беруть участь літературознавці, письменники, викладачі шкіл і вузів, студенти.

ІЙ БУЛО ДЕВ'ЯТНАДЦЯТЬ

Новий художній фільм «Абітурієнтка» створено на Київській кіностудії імені О. П. Довженка. Він присвячений нашому молодому сучасникові. Прототипом героїні картини Галини Гриценко стала радянська бортирвідниця Надія Курченко, яка героїчно загинула три роки тому, захищаючи екіпаж пасажирського літака. Цю роль виконала Ірина Шевчук, відома глядачам з фільму «А зорі тут тихі...».

(РАТАУ).

ЗАГЛИБЛЕННЯ У ДИВОСВІТ

Кучерява хмарка застигла у небі. З-за неї виглянуло сонце і послало кілька промінців до моря, де на хвилях гоїдається пароплав. На його палубі — тато, мама й він. Олечка Львов. Пливуть до невідомої країни...

Хлоп'я відривається від малюнка, мрійливо примружує очі, робить кілька штрихів пензликом, і враз над морем стрімко лінує чайки.

А поруч розмірено рухаються білі, в чорній горішок банти Люсі Гуліної. Вона старанно виводить зелені кроки дерев бабусиного саду. Ой, який же він шийний!

Дітлахи зосереджено схилились над своїми мольбертами. Кожен переносить на папір те найцікавіше, що бачив улітку. Заглиблились у дивосвіт малюки групи «Ромашка» дитячого садка № 26 міста Кіровограда. Ідуть заняття з малювання. Вихователька комсомолка Валентина Лук'янець нечутно підходить до Сергія Авдєєнка, вдягається у малюнок.

— Це в тебе що? — звертається до малого.

— Тролейбус, — відповідає той.

— А чому він схожий на грузову автомашину?

Хлоп'я закушує губу і починає удосконалювати своє «творіння».

Дівчина любить години, коли її вихованці беруться за пензлі і фарби. Вони поринають у світ своїх уявлень. А їй у такий час відкриваються їхні душі краще, ніж на будь-якій індивідуальній бесіді. На перше місце Валя ставить завдання — розвинути творчу активність і самостійність. Вона переконана, що естетичне виховання відіграє велику роль у формуванні характеру дитини. Адже вона пізнає гармонію і багатство фарб оточуваного середовища, вчиться розуміти прекрасне. І в тому, що на малюнку Наталочки Дюрдєвої листя червоне, дівчинка зелена, а клоун Олега Власенка — оранжевий, немає нічого дивного. Таким вони бачать світ сьогодні. І виділяють у ньому те, що їм найбільше.

М. Кіровоград.

М. МІКЕЛЬ.

На знімках: малюки з групи «Ромашка»; вгорі — В. ЛУК'ЯНЕЦЬ провадить чергові заняття з дітьми. Фото В. КОВПАКА.

ПІСЛЯ успішного форсування Дніпра війська Другого Українського фронту під командуванням генерала І. С. Конєва продовжували жорстокі бої за утримання і розширення захоплених плацдармів. Гітлерівці, буди-що хотіли втриматись на високих берегах Правобережжя і зупинити наступ Червоної Армії. Але наші бійці і командири мужньо відбивали всі атаки ворога, концентрували великі сили й готувались до боїв за визволення всієї Правобережної України.

Увага всіх радянських людей була звернена тоді до боїв на Дніпрі, до ратних подвигів наших славних батальйонів. Газета «Правда» писала 17 жовтня 1943 року:

«Багато великих справ, здійснених для слави Батьківщини, бачив на з'юбх берегах синій Дніпро... Героїчними переказами овіяна його старовина. Та меркнуть усі колишні подвиги перед подвигами воїнів Червоної Армії. Ще не було такого на берегах Дніпра, що творяться там тепер безстрашними радянськими воїнами».

Фашисти спорудили на правому березі сильні оборонні укріплення, які назвали неприступним «Східним валом», сконцентрували великі сили добрих військ, танків, артилерії, авіації. На території області оборонні смуги противника проходили від Дніпра до Кам'янка-Потоцького через Суфрїянку, Іванівку, Зибково, Ворошилівку і далі аж до Кривого Рога. Другу лінію оборони гітлерівці створили на річці Інгулець, де болотиста місцевість, відсутність переправ ще більше посилювали значення цього рубежа. За окремими вузлами оборони ворог зосереджував великі рушійні сили, які швидко маневрували з одного кінця боїв до інших.

З самого початку форсування Дніпра радянськими військами, гітлерівці робили шалені спроби відкинути наші передові частини й знову закріпитись на всьому Правобережжі. Але радянські бійці і командири мужньо відбивали атаки противника й поступово розширювали захоплені плацдарми.

На правому березі Дніпра були основні сили Другого Українського фронту в складі 5-ї і 7-ї гвардійських армій, 37, 57 загальновійськових армій. Сюди Верховного Головнокомандування передано резерв 5-у гвардійську танкову армію, розширила свої рубежі й почала активні бої на правому березі Дніпра. Було створено оперативні умови військам Другого і Третього Українських фронтів для спільних бойових дій по розширенню Правобережної України.

17 ЖОВТНЯ 1943 року радянські війська пішли в наступ для розширення плацдармів на Правобережній Україні. Війська Другого Українського фронту сильними ударами і артилерійськими ударами, підтриманими авіацією, розширили плацдарми на правому березі Дніпра.

зиціях і прорвали сильно укріплену оборону. Протягом кількох днів наші війська не випускали стратегічної ініціативи і розширили захоплені плацдарми на сорок п'ять кілометрів завширшки і до двадцяти п'яти кілометрів вглиб.

Розпочалося визволення Кіровоградщини. Першим великим селом було Попільнясте Червонокам'янського (нині Олександрійського) району, а також села Онупрїївського і Петрівського районів.

На Криворізькому напрямку успішні бойові дії вели війська 34-го, 39-го та 42-го гвардійських полків 13-ї гвардійської Полтавської ордена Леніна Червонопрапорної стрілецької дивізії під командуванням гвардії генерал-майора Г. В. Бакланова. Подо-

ЗА ПЕТРОВЕ

лавши болотисті місця біля річки Жовтої, зійшли на велику возуру оборону навколо села Петрового, 21 жовтня 1943 року було визволено від німецько-фашистських загарбників перший райцентр Кіровоградщини.

Жителі Петрового радо зустрічали своїх дорогих визволителів. З сльозами радості на очах люди обіймали радянських воїнів, дарували їм квіти, частували.

На районній нараді голів сільських Рад і колгоспів у Петровому літні колгоспники з Іванівської сільради Андрій Миколайович Шеповалов і Давид Григорович Бурдака передали секретареві райкому партії перехідний Червоний прапор, який вони перехували усі дові місяці окупації.

У звільнених селах району відновлювали діяльність радянські установи, комплектувалися штати сільських Рад, колгоспів, клубів, бібліотек, розпочинали роботу школи, медпункти, амбулаторії, відділення зв'язку, споживчої кооперації. Але село Петрове ще довго продовжувало залишатись прифронтовим тилом радянських військ. Мешканці Петрового активно включились до відбудови народного господарства, допомагали військам доставляти вантажі до передових позицій, лікувати і доглядати поранених

червоноармії, розпочали збір продуктів у фонд оборони.

А у навколишніх селах продовжувались жорстокі бої з ворогом. Гітлерівці не хотіли залишити криворізький басейн і ціною великих зусиль утримували цей важливий район. Почалися кровопролитні битви. Через кілька тижнів після визволення Петрівський райком партії повідомляв:

«Життя в районі нормалізується, за винятком села Петрово, куди вночі ворог ще підкидає снаряди з далекобійних гармат з Кривого Рога... М'ягкопольський радгосп — центральна садиба звільнена, а Луганське відділення ще ні. Морально-політичний стан трудящих гарний. Колгоспники своїми ділами допомагають Червоній Армії...».

ЩЕ ТРИВАЛИ жорстокі бої в області, а Петрівський райком партії вже проводив велику роботу по відбудові зруйнованого народного господарства і налагоджував ідейно-виховну роботу серед населення. У селах створювались агітколлективи, організувались читки і бесіди серед трудящих. Велике місце в політичній роботі займало ознайомлення із зведеннями Радянського інформбюро, ставились завдання по підготовці до весняної сівби, надання допомоги фронту. Населення організувалось на збирання кукурудзи.

Відроджувати зруйноване народне господарство петрівчанам, як і всім трудящим України, допомагали брати з Російської Федерації та республік Середньої Азії. У Петрівський район після визволення надіслали зерно, худобу, 50 тракторів, 33 комбайни, 25 моторів, будівельні матеріали, запасні частини, медикаменти, товари першої необхідності, шкільні підручники.

ПЕТРІВЧАНИ свято шанують пам'ять тих, хто віддав своє життя за визволення нашого краю, за нашу соціалістичну Батьківщину. В райцентрі і багатьох селах району споруджено пам'ятники і обеліски на честь своїх визволителів, посаджено алею на честь Героїв Радянського Союзу, що визволяли селище і полягли у боях. Імена Героїв названі вулиці, школи, піонерські дружини. Д. КЛЮЄНКО.

ПРИРОДА: ти

ОЗЕРА

ПІД БАРХАНАМИ

Чи багато води в Каракумах? На перший погляд, питання абсурдне. Відомо, що пустеля — це безводдя і ансохлі від спеки землі. У Туркестані таких земель сотні тисяч квадратних кілометрів. Можна їхати декілька днів і нічого не побачити, крім однозлазнітного жовтого піску.

— І все ж запаси води в Каракумах значні, — говорить начальник Управління геології Ради Міністрів Туркменської РСР Назар Суїнов, — мова йде, зрозуміло, про прісну воду. Нею в пустелі заповнені великі озера. Не ті, природні і створені людиною за останні роки, які можна побачити на будь-якій географічній карті. Ні, озера ці існують глибоко під товщею піску. Підгеологі Туркменії розізнали за останні роки декілька таких родовищ. Особливо дивним було відкриття Ясхана. Спеціалісти натрапили на нього ще у п'ятдесяті роки, коли вели розвідкування в древньому руслі Амудар'ї — Узбї. На поверхні це було маленьке озерце, яке нерідко зустрічається в долинах, поліщених припливною річкою. Такі живі озерця (старі русла) нагадують про колишній родючий край і служать джерелом питної води для чабанів з отарами, геологів, випадкових подорожніх пустелі. Але Ясхан видався тільки зовні схожим на що старіше. Подібно айсбергу, велика частина цього схована під водою, він ховає свої багатства глибоко під товщею барханних пісків. Маленьке озерце виплило із землі морем прісної води. Зараз йде інтенсивна експлуатація цього багатого водного резервуару.

— Ясхан — єдине велике родовище прісних вод на території Туркменістану?

— Звичайно, ні, — відповідає Суїнов, — підземні поклади питних вод із досить значними запасами розвідані на північному сході республіки, в Заунгузських Каракумах, в межиріччі Амудар'я — Теджен — Мургаб. Десятки невеликих озер розкидані в різних районах Туркменії. Прісноводні ресурси республіки приховані у солоній воді пустелі.

Створивши дешові, економічно вигідні опріснювачі, ми можемо додатково наповнити тисячі отарі овець, забезпечити водою прибережні населені пункти, створити сприятливі умови для розвитку промисловості. Величезний резерв — це і атмосферні опади. Їх лише треба вміло збирати і штучно створювати великі сховища води в найзасушливіших і важкодоступних районах. І, врешті-решт, солоні потоки. Навчившись ними управляти, ми одержимо додаткові джерела вологи. Але все це — у перспективі, може не дуже близькій, але цілком реальній.

— Декілька років тому неподалік від Ашхабада були виявлені запаси мінеральної води. Як перспективні у цій галузі?

— Ашхабадська мінеральна вода виявилась в 1966 році. Зараз випускається три мільйона пляшок щодня напою на рік. У найближчий час заплановано збільшення розливу в 5-7 разів. Мінеральна вода знайдена також у районі селища Бахарден, неподалік від Ашхабада. Вона знайде застосування для лікування серцево-судинних захворювань, нервової системи, органів руху. Не виключено, що і в інших районах республіки будуть виявлені запаси лікувальної води. Є в Туркменській пустелі і промислові води, багаті на солі йоду, бром та інших важливих елементів. За останні роки такі води виявлені в районі Нєбіт-Дага. На їх базі побудований новий йодний завод.

— Якщо говорити про корінні перетворення пустелі, про відновлення її природної краси, чи можна сказати, що це неможливо?

— Зрештою в Туркменії починає пов'язано з древніми роботами, з відновлення солоних вод з оброблених полів. Інакше виникає загроза їх засолення, загибель ґрунту. Такі роботи проводяться. З кожним роком їм надаватиметься все більше уваги. Маргарита ДМИТРІЄВА, кореспондент АПН. Ашхабад.

ПОВІДОМЛЯЮТЬ ЧЛЕНІ НАШОГО КОРЕСПОНДЕНТСЬКОГО ПУНКТУ У СВІТЛОВДСЬКУ

ФІНІШУВАЛА СПАРТАКІАДА „ЮНІСТЬ“

Такого успіху юні футболісти Світловодська у спартакіаді «Юність» ще не досягалися.

У напруженій боротьбі чемпіонами Світловодська стали футболісти будинкоуправління № 3. А на обласних змаганнях команда «Алмаз» (будинкоуправління № 3) виборола третє призове місце і була нагороджена грамотою обкому комсомолу.

Змагання за програмою спартакіади «Юність» проходили також з волейболу, баскетболу, легкої атлетики, настільного тенісу і шахів. Всього у них взяло участь понад 2,5 тисячі хлопчиків і дівчаток віком 11-16 років.

Міський комітет по фізкультурі і спорту, організовуючи спартакіаду «Юність», ставив собі за мету прище-

пити молоді любов до спорту, загартувати її фізично. У значній мірі цього досягнуто.

Які ж були адреси проведення міських змагань? Волейболісти, тенісисти і баскетболісти змагалися силою і вправністю в міському парку культури і відпочинку імені Т. Г. Шевченка, футболісти і легкоатлети — на стадіоні СШ № 3, у червоному кутку будинкоуправління № 2 змагалися шахісти.

Визначено кращих спортсменів з окремих видів. Так, першим тенісистом міста став Микола Ревунівський. Він не програв жодної зустрічі. Кращими легкоатлетами були Микола Мірошніченко, Сергій Бєлік, Сергій Пахомкін, Наталія Тавенко.

П'ять місяців тривали старту «Юності». Успіх прийшов до тих, хто найкраще налагодив спортивно-масову роботу.

Інструктором фізкультури в другому будинкоуправлінні працює Р. Б. Баків. Його колектив і попередні роки займав перші місця у міській спартакіаді, здобув перемогу і цього року. На другому місці у комплексному заліку спортсмени будинкоуправління № 3. Вдало виступили також юні спортсмени житлово-комунального відділу заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР, яких тренує чемпіон і рекордсмен області з бігу на 42 кілометри, кандидат у майстри спорту СРСР С. І. Іоєнко.

О. ХІЛІК, голова міського комітету по фізкультурі і спорту.

НА ПРИЗ ДАНИЛА ПОСУНЬКА

Відмішно виступили юні борці секції, яку веде майстер спорту СРСР Микола Сушко (спорклуб «Зірка», Кіровоград). Вони зуміли набрати 49 залікових очок. Вагомий внесок у командну перемогу дали виступи Вячеслава Афанасьєва, Андрія Мірошніченка і Миколи Гуци. Разом з іншими спортсменами вони стали володарями кубку Д. Посунька.

Друге місце посіла команда Кіровоградської ДЮСШ № 3 (тренер Микола Бондар). Вона відстала від володарів кубку на 6 залікових очок. Третіми призерами відкритої першості стали господарі борцівського килима.

Відзначені спеціальними нагородами спортсмени Володимир Мірошніченко (Світловодськ) — за волю до перемоги, Вячеслав Афанасьєв (Кіровоград) — за найкращу техніку, а Сергію Шишакову (Кременчук) урочисто грамоту як наймолодшому учаснику.

І. КАРАНТ, наш громадський кореспондент.

ВСІМ ЦЕХОМ — НА СТАДІОН

У нас створено всі умови для того, щоб молодь займалась спортом: є волейбольний і баскетбольний майданчики, бігові доріжки, не забули також про любителів городків. Значну увагу приділяють пропаганді нового комплексу ГПО інструктор по спорту Іван Костянтинівич Рус та голова комісії по прийому нормативів ГПО Леонід Федорович Кириченко. Створено і працюють десять груп по підготовці значківців ГПО. Тренування в цих групах проводять громадські інструктори. Кращі з них — А. Хівренко та Г. Семергін.

Г. МАТВІЄНКО, голова ради колективу фізкультури виробничого об'єднання «Дніпроненергобудіндустрія».

НА ПРИЗ ДАНИЛА ПОСУНЬКА

Відмішно виступили юні борці секції, яку веде майстер спорту СРСР Микола Сушко (спорклуб «Зірка», Кіровоград). Вони зуміли набрати 49 залікових очок. Вагомий внесок у командну перемогу дали виступи Вячеслава Афанасьєва, Андрія Мірошніченка і Миколи Гуци. Разом з іншими спортсменами вони стали володарями кубку Д. Посунька.

Друге місце посіла команда Кіровоградської ДЮСШ № 3 (тренер Микола Бондар). Вона відстала від володарів кубку на 6 залікових очок. Третіми призерами відкритої першості стали господарі борцівського килима.

Відзначені спеціальними нагородами спортсмени Володимир Мірошніченко (Світловодськ) — за волю до перемоги, Вячеслав Афанасьєв (Кіровоград) — за найкращу техніку, а Сергію Шишакову (Кременчук) урочисто грамоту як наймолодшому учаснику.

І. КАРАНТ, наш громадський кореспондент.

24 СЕРЕДА

ПЕРША ПРОГРАМА, 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Читаймісто». Творчість А. Гайдара. (М). 10.15 — Кольорове телебачення. «Ану, дівчата!». (М). 11.25 — Концерт академічного хору Московського Будинку вчителів. (М). 11.50 — «Радянський характер». Теленарис. (М). 12.20 — «Театральні сторінки». (К). 15.15 — О. С. Грибачов. «Ліхо з розуму». Навчальна передача з літератури. (М). 15.45 — Навчальна передача з природознавства. (М). 16.00 — «Шляхами бойової слави». (Миколаїв). 16.35 — «Людмила і колектив». (Херсон). 17.00 — Для юнацтва. «Юні робітники одного класу». (Харків). 17.30 — Інформаційна програма «Вісті». (Київ із включенням Кіровограда). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Очевидне — неімовірне». (М). 19.10 — «Назустріч Всесвітньому конгресу миролюбних сил у Москві». (М). 19.30 — Спортивна програма. (М). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Концерт. (М). 22.35 — Спортивна програма. (М). 23.20 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 11.00 — Телевізії. (К). 11.15 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Сонечко». (К). 11.35 — Шкільний екран. Історія для учнів 4 класу. (К). 12.20 — Кольорове телебачення. Концерт артистів балету. (М). 16.00 — «Наука — сьогодні». (М). 16.30 — П. І. Чайковський. Симфонічна поема «Франческа да Риміна». (М). 17.00 — «Об'єкти». (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «В гостях у ляльок». (М). 18.00 — Фільм-концерт. «Маленькі зірки». (К). 18.30 — Для школярів. «Сурма». (К). 19.00 — Спортивна програма. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Документальний фільм «Будинок добрих послуг». (К). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Художній фільм. «Гомінкий день». (К). 23.20 — Вечірні новини. (К).

25 ЧЕТВЕР

ПЕРША ПРОГРАМА, 9.30 — Програма передач. (М). 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Для дітей. «В гостях у ляльок». (М). 10.15 — Художній фільм «Воротар». (М). 11.30 — «Авторитет трудового колективу». Теленарис. (М). 12.00 — Концерт учасників художньої самодіяльності. (М). 12.30 — «В ефірі — «Молодість». (М). 15.25 — Програма передач. (М). 15.30 — До відкриття Всесвітнього конгресу миролюбних сил у Москві. (М). 19.30 — Концерт для учасників Всесвітнього конгресу миролюбних сил у Москві. В перерві — програма «Час». (М). 22.00 — Чемпіонат СРСР з хокею: ЦСКА — «Динамо». (М). 3-й період. (М). 22.40 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 15.25 — Наша афіша. (К). 15.30 — До відкриття Всесвітнього конгресу миролюбних сил у Москві. (М). 19.30 — Інформаційна програма «Вісті». (Київ із включенням Кіровограда). 19.50 — «Зустріч з ветеранами». (Дніпропетровськ). 20.00 — В. Розов. «Ситуація». Вистава. (Севастополь). В перерві — «На добраніч, діти!». (К). 23.00 — Програма «Час». (Відеозапис). (М).

26 П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для дітей. Кольорове телебачення. «В кожному малюнку — сонце». (М). 10.30 — Телевізії. (К). 10.45 — Художній фільм «Гомінкий день». (К). 15.10 — «Класна година». (М). 15.45 — «Російська мова». (М). 16.30 — Говорять учасники Всесвітнього конгресу миролюбних сил у Москві. (М). 16.45 — Виступає агібригада Повосвітнієвського Будинку культури Краснотонського району. (Ворошилоград). 17.15 — Мультифільм «Спасібі». (К). 17.30 — «Екран молодих». (Дніпропетровськ). 18.00 — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 18.10 — «Світ соціалізму». (М). 18.40 — «Пісня-73». (М). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Шелі менко-денчик». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Інтербачення. Кольорове телебачення. Чемпіонат Європи з спортивною гімнастикою. (М). По закінченні — новини. (М).

У СЕВАСТОПОЛІ — ПРОГРАШ

У Севастополі кіровоградська «Зірка» зустрічалася з місцевим «Авангардом». 90 хвилин гри не принесли успіху жодній з команд. На табло — 0:0. Футболісти обох команд влучно пробіли першу і другу серії одинадцятиметрових ударів. Потім авангардівці були більш точнішими.

Отже, «Зірка» програла з рахунком 1:12. Сьогодні на кіровоградському стадіоні — останній матч сезону. «Зірка» зустрічатиметься з херсонським «Локомотивом».

М. СОМОВ.

Авангардівки Кіровограда — треті

У Запоріжжі закінчилися змагання на першість республіканської ради ДСТ «Авангард» з ручного м'яча. Непогано виступили юні авангардівки з Кіровограда. Вони зайняли третє призове місце, пропустивши поперед себе команди Дніпропетровщини та Львівщини. Кращими гравцями були В. Крадожон, В. Краузе та О. Саржевська. Нашу команду до цих змагань готував тренер спортклубу «Зірка» А. Подольський.

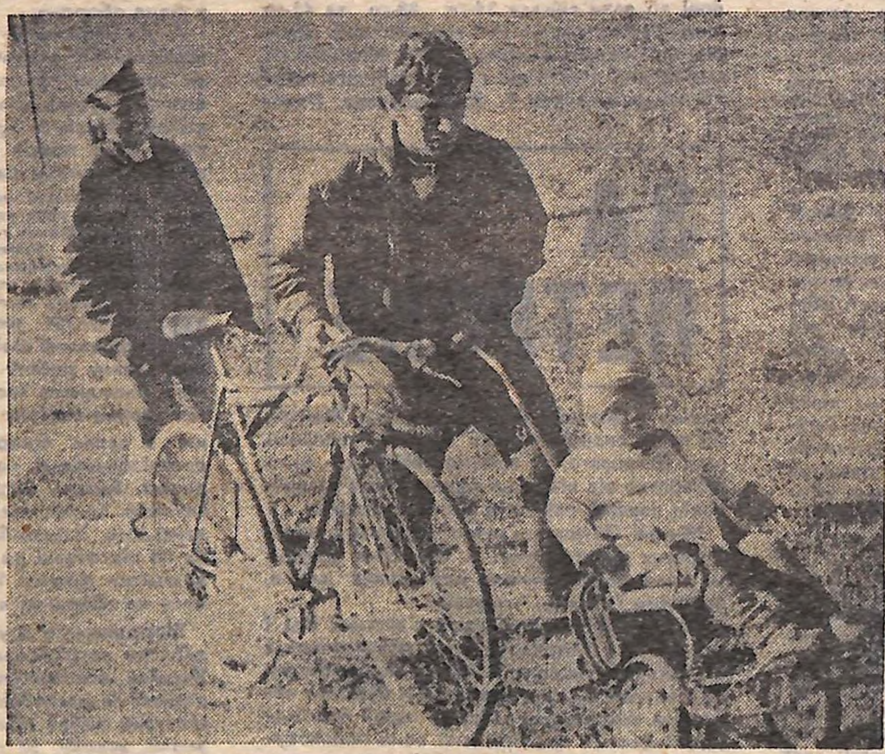
В. СУРЖАН, наш громадський кореспондент.

ПОЧАТОК В ЛАБОРАТОРІЇ

Обласна станція юних техніків не тільки надає учням можливість конструювати, вона разом з обласним комітетом ДТСААФ проводить багато змагань з різних технічних видів спорту. Виступаючи з своїми моделями на міських, обласних та інших змаганнях, учні підвищують свій спортивний рівень. У лабораторіях станції виросло багато спортсменів, які не раз гідно захищали честь Кіровоградщини на республіканських і всесоюзних змаганнях. Це — авторемоделісти-першорозрядники Олександр Горбань та Володимир Касьян, чемпіон УРСР 1972 року серед школярів Віктор Ільїнський, судномоделісти першорозрядник Олексій Гай-Воронський та кандидат у майстри спорту Олександр Базилієнко — чемпіони УРСР 1972 року серед школярів, Павло Іномістов — кандидат у майстри спорту, чемпіон УРСР 1973 року, чемпіон УРСР 1973 року та дворазовий чемпіон СРСР учень 7 класу СШ № 6 Валерій Прочуханов. Тільки за останні роки в судномодельній лабораторії станції юних техніків виросло 13 кандидатів у майстри спорту СРСР.

Наші лабораторії відкриті для всіх бажаючих не тільки навчатись будь-якій потрібній справі, але й стати справжнім вольовим спортсменом з технічних видів спорту.

О. КРЮЧКОВ, методист спортивно-технічного відділу обласної станції юних техніків.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патриотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИ КОМУНАРИ» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

ПІСЛЯ ТРЕНУВАННЯ.

МАЙСТЕР СПОРТУ СРСР В. КРАСОВ (ЗНАМ'ЯКА) В СІМ'ЄЮ,

Фото В. КОВПАКА.